

Utazás az asztrávilágok birodalmában

Vissza a főmenübe

Asztrálutazás, reinkarnáció menü

Asztrálutazás élmények
(menü)

Találkozás a Szellemi
Vezetővel

Emlékek felidézése I.

Emlékek felidézése II.

A múlt üzenete I.

A múlt üzenete II. (új)

Lélekbúcsú

Lélek a köztes létben a
halál után (új)

Oh Rómeó, miért vagy te
Rómeó? (új)

Találkozás a Lámákkal
(új)

Találkozás a koponyával
(új)

Aktuális

Regisztráció a hírlevélre

Bemutatkozás és ars
poetica

Elérhetőség

Reklámozási lehetőségek

E-mail küldése

Beállítás kezdőlapként

Hozzáadás a
kedvencekhez

Lélek a köztes létben a halál után

Mottó: "...nincs húsból és v
fizil
így semmilyen l
fény sugar né
és nem halha
Tudd, hogy ez a bardó
(Tibeti halot

Kedves Olvasóm!

Arról a témáról szeretnék némileg átfogó képet adni, ami a legtöbb misztifikációt gerjesztette az emberiség történelme során, és mind a mai n a köztudatban egy általánosan elfogadott álláspont.

A következőkben leírtak részben saját tapasztalataimról, részben az ezzel irodalom összevetéséről szólnak. Továbbra is az a célom ezzel a cikkem segítséget adjak annak felismeréséhez, hogy a boldog élet éléséhez szükség a boldog halál természetének megismerésére is.

Bevezetőként szeretnék egy másik tibeti SZÚTRÁ T itt leírni, amely segít megélésében:

SZÚTRA

annyi, mint a félelem tárgyának mágnesévé válni.
gyökerében a halálfélelem lakozik. Ha azonban szembené:
ában a szenvedéstől félünk a hús idegekkel átszőtt, érző

k a test érez. Félelmünk ilyenformán nem HALÁ L

Aki tudja a halhatatlanságot, az úgy indul egy - egy inkarnációj létéjszakájába, ahogy este pihenni tér, és félelem nélkül várja az álmot, pihentető békességét.

A FÉLELEM MEGSZÜNTETÉSE AZ ÉLET KEZDETE.

Először szeretném felhívni mindenki figyelmét ebben a tényleg olvasmányosabb és legátfogóbb könyvre: Szabó Judit: HAZATÉRÉS A lét halál után. Csak megerősíteni tudom az ott leírtakat, ezért az átfogó ismeret bízom, én csak párhuzamos eseteleírásokkal foglalnám a helyet. Tematikában könyvéhez ragaszkodom, így érthetőbb lesz a mondanivalóm.

A haldoklás utolsó percei: Minden regressziós utazás során az utazó a aktuális életének utolsó öt percét. Korábban már tettem erről említést írás Tapasztalataim szerint három fő fajtája van a haldoklásnak.

- I. Tudatos, csöndes, megfáradt, megbékélt, félelem nélküli halál.**
- II. Szorongásos, félelmekkel teli, görcsös halál**
- III. Erőszakos, karmikus halál**

I. A köznyelv erre mondja, hogy szép halál. Az utazó tudja, hogy rövidese halni, nagyon fáradt, megváltásnak veszi a halált, a legritkább esetben j félelem. A temetésre nem kíváncsi, a körülötte lévő segítők felismeri, és van a halál állapotának. A lehető leggyorsabban elmegy a fénybe felkész életre.

II. Ha következetes lennék magamhoz, azt mondhatnám, hogy csúnya hal így nem igaz. Hosszú, félelmekkel teli élet után következhet be, amikor az nem úgy éltük meg, ahogy azt a születéskor vállalt karmánk szerint kell (Gondoljunk a bevezető szútrára!) Félünk elhagyni az anyagi javainkat, sze a hatalmat! Bármilyen lehet, ami a tudatunkat elhomályosítja, és az an értékrendjét képviseli. Nem hajlandó tudomásul venni a halál, a dím tényét, és továbbra is itt marad az anyagi világ közelében. Belőlük l elveszett lelkek, entitások, a megszállók. (A későbbiekben külön cikk foglalkozni.) Az előbbiekből adódóan nem ismerik fel helyzetüket, a kís temetést érdeklődéssel nézik végig, és érdekes momentumok derülhetnek l

III. Az erőszakos, karmikus halált két fő csoportra lehet osztani:

- a. Az áldozat karmája a halál megélése**
- b. Az elkövető karmája a gyilkos szerepe**

Az erőszakos halál többnyire a karmával van szoros összefüggésben. A példával tudnám ezt szemléltetni: az egyik utazás során az ókori Görög voltunk. Az utazó sikeres sportoló volt, de nem az eszéért tisztelték. Egysz az ellenség és eladták gályarabnak. A hajójukat kalózok támadták meg, és volt láncolva a gályapadhoz, sem menekülni, sem védekezni nem t ellenségnek csak a zsákmányra volt szüksége, ezért mindenkit legyilkoltak fejét is egy pillanat alatt elválasztották a nyakától, amely belepottyant a (Előre bocsánatot kérek a folytatásért de valóban így történt, és nem én ü eme szent dologból.)

Az utazót úgy meglepte az ami történt, hogy sokáig a fejnélküli teste fölött és engem kérdezett, hogy most maradjon itt, vagy menjen a víz alá a víz alá. Amikor ezt kimondta, akkor tudatosodott benne a halál ténye, és megjegyezte, "olyan ostoba voltam ebben az egész életemben, mint most". Amikor a gyilkos karmája a gyilkolás, akkor a fizikai síkon semmi fájdalmat az áldozat. Az utazó az egyik pillanatról a másikra minden trauma nélkül a testét, és nem érti, hogy mi is történt vele, hol is van? Közülük is sok elve kerül ki, akiben nem tud tudatosodni a halál ténye.

Erre is szeretnék egy példát hozni:

Ausztráliában jártunk, nem sokkal a telepések megjelenése után, amikor méreteket öltött a fegyencek átszállítása Angliából. Utazónk adminisztrációhoz tartozott, nem a fegyencekhez. Erős hite volt, így félelmet élt ebben a fenyegető környezetben.

Kitört egyszer egy éhséglázadás, és utazónkat egy nagyon mély szakadékba. Tudta, már amikor jöttek érte, hogy rövidesen vége az életének, de arra az eszmére gondolt, hogy halála ilyen "kellemes" lesz.

Történt pedig, hogy miután kezét, lábát megfogták, jellegzetes himbálás és szavak kíséretében bedobták a szakadékba. Félúton látta, hogy a teste tovább, ő pedig fölfelé száll és két angyal közrefogja. Lelkét eltöltötte a megbocsátás érzése, és elment felkészülni a következő életre. Erről az eseményről annyit, hogy a földi teste ottmaradt a szakadékban temetetlenül.

A köztes lét vagy bardó: Az előzőekből már érzékelhető, nem mindegy lélekállapottal érkezünk ebbe a dimenzióba, ahonnan keveseknek még van visszaútja a karmájuk ezt megengedi. (A halálközeli élmények ennek a szakadéknak elejéről szólnak.) Az az ezüstsín vagy szalag, amely összeköti lelkünk földi testtel, itt elszakad, és ezután már nincs lehetőség a visszatérésre. B E V É T E T T ! A további megélésünk a bardóban a haldoklás és az aktuális állapot függvénye. Lényege: megértsük az elmúlt életünket annak minden cselekedetével, feldolgozzuk azokat a traumákat, amelyeket életünk során megtudtunk, letegyük azokat a terheket, amelyekre a tudatosodás révén nem tudunk tovább lépni, szükségünk a következő életeink során, mert megtanultuk a leckét. Erre is példát állítani, amely számomra is megrázó volt és tanulsággal szolgálhat számomra.

A történet a következő:

II. világháború idején történt, deportálás, és az utazó a halála előtti 5. percben a kegyetlen ugyanazokat a fulladási rohamokat produkált, amit az ott használatos gázzal a társai megemlékeznek. Gyorsan a halál utáni pillanatban vittem az utazót, amitől lenyugodott, de akl gyermekei miatt kezdett el az aggódni, utaztatás technikájának köszönhetően sikertelen megoldani. A karmikus probléma ott volt, hogy váratlanul szakították el a családot egymástól. Haláluk után a haláltusa miatti mély következtében egyből elmentek a földi magukkal vitték az érzéseket, fájdalmakat, amiket a halál utáni köztes létben le kellett volna tenniük, mint felesleges terhet. Az utazás során megtudtuk, hogy az anya és a gyermekei is

már szintén meghaltak) letegyék ezeket az érzéseket. Érzékelhették a szülői szeretetét, és összeölelkezve, megszabadulva a gyötrő élményektől eltávozhattak felkészülni a következő életükre.

Megrázó volt ezt a túlvilági ragaszkodást érzékelni még kívülről is, és azt újraélni.

Az előző példa tragikussága ellenére még mindig a jobbik eset. A "rosszat" ha fel sem ismeri a lélek azt, hogy már nincsen fizikai teste, és valamilyen szeretné az életét folytatni, vagy pedig a bűntudat, lelkiismeret-furdalás, földi szenvedélybetegségek, a hozzátartozók szeretete, imája itt tartja a lélek közelében. Ezekből a lelkekből válnak a szellemidézők "hiteles" vezetői, a kopogó szellemek, a megszálló lelkek, a ház szellemei.

Szabó Judit könyve ezeket a variációkat szemléletesen leírja az 5. fejezetében. Szorosan ehhez a témához tartozik még dr. Edith Fiore: Nyugtalan holtak vagy? (Agykontrol Kft. 1998) című könyve.

Végezetül megemlíteném a segítőket.

Utaztatásaim során nagy hangsúlyt fektetek arra, hogy az utazó, miután elhagyta a testét, körülnézzon, és felismerje azokat, akik azért jöttek átsegíteni a nehézségeken. Ezek a segítő angyalok, magasabb rendű lények és a lélek korábban meghalt ismerősei, rokonai. Mindnyájan azért jöttek, hogy segítsenek a jövevénynek az új helyzet felismerésében, tudatában. Körülbelül ugyanaz a helyzet, mint az újszülöttnél. Aki hosszabb ideje halálra, annak már álmában is megjelenik többször egy vagy több segítő, felkészíti az átmenetre. A katolikus egyház utolsó kenete is hasonló célra, csak mára elveszett a mentális átadás lényege. A tibeti Bar-do thos-sgrol egyfajta kántálás a halott mellett, hogy a hallás útján utasításokat adjanak a lelkének. Bővebben a Tibeti halottas könyvből lehet ezt is megismerni.

Szeretném megkérni minden olvasómat, ha voltak emlékei, adják közre, névvel, e-mail címmel, későbbiekben, eme folytatásaként és kiegészítésként megjelenhessen. Köszönöm

A következő cikk témája: 'A halál és búcsú nemrég szerettünkől.'

A honlapon lévő anyagok nem kereskedelmi céllal és a forrás megadásával szabadon másolhatók, terjeszthetők vagy ha a szerzői jogok korlátozottak (ez az eredeti forráshelyen ellenőrizhető), akkor annak figyelembevételével!

Ajánlott böngésző: Internet Explorer 5 vagy újabb.
Ajánlott felbontás: 800*600 (16 bit) vagy nagyobb.
Utolsó módosítás: 2003. március 27. 18:05.
Webmester: webmester@asztralutazas.hu